

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 267 din data de 03.03.2021

Dosar nr.: 140/2020

Petiția nr.: 1367/25.02.2020

Petentă: Asociația Civică „ACVILA”

Reclamat: Inspectoratul Pentru Situații de Urgență „Unirea” al județului Alba

Obiect: refuzul modificării raporturilor de serviciu ale unui cadru militar din cadrul sistemului de național de ordine și siguranță publică din cauza genului și a convingerilor acestuia

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

Asociația Civică „ACVILA” (reprezentată legal prin președinte Lucian Matei), cu sediul în municipiul București, str. Gardeniei 1N, sector 5 și cu adresă de e-mail: acvilacivic@gmail.com

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamaților

Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Unirea” al județului Alba, cu sediul în municipiul Alba Iulia, str. A. I. Cuza nr. 10, județul Alba și cu adresă de e-mail: isujab@isualba.ro

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată², Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

5. Prin adresa înregistrată sub nr. 1367/16.04.2021 a fost citată petenta, iar prin adresa înregistrată sub nr. 2311/16.04.2020 a fost citată partea reclamată, fiind emisă o citație fără acordarea de termen, în contextul stării de urgență impusă de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2. Prin citație s-a solicitat părților să precizeze acordul privind soluționarea speței în lipsă, cu comunicarea de note scrise / puncte de vedere în scris, în vederea îndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 11 alin 2 și art. 38 din Ordinul nr. 144/2008, privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor la CNCD. Prin citație Colegiul director i-a solicitat petentei să indice criteriul de discriminare care a stat la baza presupuselor fapte de discriminare.

6. Prin adresa înregistrată sub nr. 2474/29.04.2020 petenta arată că nu este de acord cu soluționarea cauzei în lipsa părților și solicită stabilirea unui termen de audieri.

7. Prin adresa înregistrată sub nr. 2660/08.05.2020 partea reclamată depune un punct de vedere, care este comunicat petentei anexat la citația înregistrată sub nr. 3607/17.06.2020.

8. Prin adresa înregistrată sub nr. 3607/17.06.2020 au fost citate părțile pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 30.06.2020. Prin citație petentei i s-a solicitat în mod expres indicarea criteriului de discriminare care a stat la baza presupuselor fapte de discriminare.

9. Procedură legal îndeplinită.

10. La termenul stabilit, la ședința de audieri, petenta a fost prezentă, iar partea reclamată a fost absentă. Petenta depune înscrisuri.

11. Prin adresa înregistrată sub nr. 3907/30.06.2020 petenta depune precizări, care sunt comunicate părții reclamate prin adresa înregistrată sub nr. 4132/09.07.2020.

12. Prin adresa înregistrată sub nr. 3886/30.06.2020 partea reclamată depune un punct de vedere, care este comunicat petentei prin adresa înregistrată sub nr. 4132/09.07.2020.

13. Prin adresa înregistrată sub nr. 4745/04.08.2020 partea reclamată a depus concluzii scrise raportate la aspectele invocate de către petentă.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentei

14. Prin plângerea înregistrată la C.N.C.D. sub nr. 1367/25.02.2020, petenta sesizează presupusul caracter discriminatoriu al deciziei I.S.U. Alba de a nu aproba mutarea cadrului militar în cadrul armei Poliție, prin comparație cu trei militari (doi subofițeri bărbați și un subofițer femeie) aflați într-o situație similară, cărora li s-a aprobat acest demers în decursul anului 2019, diferențierea având la bază sexul/genul și convingerile solicitantului.

15. Petenta depune împuternicire prin care demonstrează că îl reprezintă în fața Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pe plutonier major (în legătură cu care se va face referire în prezenta hotărâre prin inițialele numelui) – cadru militar care își desfășoară activitatea în Inspectoratul pentru Situații de Urgență „UNIREA” al județului Alba.

16. Petenta susține că plutonier major a solicitat, prin raportul înregistrat sub numărul 100347/16.01.2020, mutarea din cadrul I.S.U. „Unirea” al jud. Alba la Inspectoratul de Poliție al jud. Alba, la data de 31.01.2020 comunicându-i-se refuzul solicitării sale pe motivul *”deficitului mare de personal cu care se confruntă unitatea”*; petenta consideră că motivul invocat este ridicol deoarece în cursul anului 2019 de la Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Unirea” al Județului Alba au primit aprobare de mutare la arma poliție mai mulți militari, dintre care subofițerii , și .

17. Petenta arată că tratamentul diferențiat aplicat plutonierului major de către partea reclamată are legătură cu sexul acestuia și cu convingerea acestuia că își va servi mai bine țara în cadrul unei unități a Poliției Române.

18. Prin adresa înregistrată la CNCD sub nr. 3907/30.06.2020 petenta face precizări privind criteriile care au stat la baza faptei reclamate, precum și privind condițiile necesare pentru a fi calificată ca și faptă de discriminare.

19. Peteta arată că este îndeplinită condiția tratamentului diferențiat a petentului față de alți colegi ai acestuia aflați în situații identice, având în vedere că atât plutonier major cât și cel puțin alți trei colegi au depus rapoarte de mutare la arma Poliție în anul 2019, însă singurul care nu a primit aprobare a fost plutonier major , rezultatul fiind crearea unui sentiment de inferioritate față de respectivii colegi și colectivul din care face parte.

20. În ceea ce privește criteriile de discriminare, petenta susține că acestea sunt „convingeri” (convingerea plutonierului major că își va desfășura activitatea la un nivel superior la arma Poliție), precum și apartenența la sexul bărbătesc - criteriu de diferențiere de care ar depinde soluționarea favorabilă sau nefavorabilă a unui raport de mutare la o altă instituție din cadrul sistemului de național de ordine și siguranță publică.

21. Petenta susține că prin fapta reclamată plutonierului major i se îngreudește dreptul la alegerea liberă a locului de muncă (*drept prevăzut de art. 41 alin. 1 din Constituția României - „Dreptul la muncă nu poate fi îngădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă”, precum și de art. 3 alin. 2 din Codul Muncii - „Orice persoană este liberă în alegerea locului de muncă și a profesiei, meseriei sau activității pe care urmează să o presteze”).*

22. Petenta reiterează că tratamentul diferențiat aplicat plutonierului major nu este justificat de lipsa de personal deoarece partea reclamată a permis plecarea celorlalți trei pompieri care au depus rapoarte de mutare la arma Poliție.

23. Petenta arată faptul că potrivit ierarhiei actelor normative / normelor juridice (1 - *Constituția României și legile constituționale*, 2 - *legile organice*, 3 - *legile ordinare*, 4 - *Ordonanțele Guvernului*, 5 - *Hotărârile Guvernului*, 6 - *actele normative emise de administrația publică centrală și de autoritățile administrative autonome*), partea reclamată nu poate invoca un ordin de ministru M.A.I. (*în cazul de față O.M.A.I. nr. 177/2016, care condiționează mutarea cadrelor militare de la o unitate la alta de acordul comandanților*) ca apărare pentru faptul că încalcă art. 41 din Constituția României și art. 3 alin. 2 din Codul Muncii; în acest sens petenta consideră că prevederile O.M.A.I. nr. 177/2016 încalcă în mod flagrant prevederile actelor normative de rang superior și deci sunt nelegale.

Susținerile părții reclamate

24. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 2660/08.05.2020 partea reclamată susține că , cadru militar în activitate având gradul de plutonier major și ocupând funcția de subofițer operativ principal (*și conducător câine*) în cadrul Detașamentului de Pompieri Alba Iulia, Modulul Căutare - Salvare Canină (*conform fișei postului nr. 842451 din 18.04.2017*), aflat în subordinea I.S.U. Alba, prin raportul depus și înregistrat sub nr. 100347, a solicitat mutarea sa în cadrul Inspectoratului de Poliție Județean Alba (*IPJ Alba*).

25. În continuare, partea reclamată arată că în urma analizei efectuate, având în vedere prioritățile instituționale precum și competențelor sale legale în ceea ce privește nașterea și modificarea raporturilor de serviciu, suspendarea din funcție și trecerea în rezervă a cadrelor militare (*conform dispozițiilor Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare*), cu respectarea procedurii reglementate în Anexa 7 la Ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr. 177/2016 privind activitatea de management resurse umane în unitățile militare ale Ministerului Afacerilor Interne, unitatea cedentă I.S.U. Alba nu a aprobat mutarea subofițerului, informând în acest sens unitatea cesionară I.P.J. Alba.

26. Partea reclamată solicită respingerea plângerii ca inadmisibilă și neîntemeiată.

27. Partea reclamată susține că, potrivit art.1 și art. 6 din Legea 80/1995, cadrele militare sunt în serviciul națiunii, fiind investite cu exercițiul autorității publice, iar nașterea și modificarea raporturilor de serviciu, suspendarea din funcție și trecerea în rezervă a cadrelor militare se fac în condițiile legii, cu aplicarea procedurii prevăzute în anexa 7 și cu respectarea prevederilor din anexa 11 la Ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr. 177/2016 privind activitatea de management resurse umane în unitățile militare ale Ministerului Afacerilor Interne.

Anexa 7 - Nașterea și modificarea raporturilor de serviciu, suspendarea din funcție și trecerea în rezervă a cadrelor militare

„Articolul 16 (1) Cadrul militar poate fi schimbat din funcție în cadrul aceleiași unități sau poate fi mutat într-o altă unitate din cadrul MAI, din aceeași localitate sau din altă localitate, cu acordul comandanților/șefilor unităților cesionare și cedente, în următoarele situații: a) în interesul serviciului; b) la cerere. (2) Mutarea în interesul serviciului se face numai cu acordul scris al cadrului militar.”

Capitolul II Proceduri privind nașterea și modificarea raporturilor de serviciu, suspendarea din funcție și trecerea în rezervă a cadrelor militare. Procedura schimbării din funcție și a mutării cadrului militar

„Art. 43 (1) Mutarea cadrului militar, la cerere, se realizează prin raport scris adresat șefului unității cesionare. Raportul se înregistrează la secretariatul acestei unități. (2) Șeful unității cesionare poate solicita șefului unității cedente acordul de principiu, precum și transmiterea dosarului personal al cadrului militar. (3) În vederea fundamentării deciziei privind mutarea, șeful unității cesionare/șeful nemijlocit poate realiza un interviu de cunoaștere a cadrului militar. (4) În situația în care a fost adoptată decizia privind mutarea cadrului militar, șeful unității cesionare transmite unității cedente raportul de mutare al cadrului militar și solicită acordul șefului unității cedente. (5) Unitatea cedentă, în termen de maxim 20 de zile lucrătoare de la primirea raportului de mutare în condițiile alin. (4), întreprinde demersurile necesare în vederea emiterii actului administrativ de mutare, sau, după caz, comunică unității cesionare motivele care au stat la baza refuzului mutării.”

Art. 43¹ „ (1) Mutarea cadrului militar și schimbarea din funcție se efectuează o singură dată pe an. (2) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), cadrele militare pot fi mutate sau schimbate din funcții, pe tot parcursul anului, în următoarele situații: a) când intervin modificări în statele de organizare sau au loc reorganizări ale unităților MAI; b) pentru încadrarea posturilor unicat care devin vacante; c) când sunt sancționate cu retrogradarea în funcție; d) când sunt eliberate din funcții; în alte situații deosebite, determinate de necesitatea îndeplinirii misiunilor/obiectivelor unităților MAI, apreciate ca atare de persoana competentă să emită actul administrativ de mutare/schimbare din funcție. Ministrul afacerilor interne sau, după caz, șefii unităților aparatului central al MAI/inspectorii generali/similari, avizează propunerile nominale de modificare a raportului de serviciu al cadrului militar în/din aparatul central al MAI, respectiv în/din inspectoratul general/similar.”

Anexa 11 Competențele de gestiune a resurselor umane

Art.1 „(1) Competența emiterii actelor administrative privind numirea în funcție, modificarea și suspendarea raportului de serviciu al cadrului militar, cu excepția situațiilor în care prin lege se stabilește altfel, revine: c) șefilor unităților aflate în subordinea/în

cadrul MAI, pentru: i) personalul unității, cu excepția personalului care încadrează cabinetele demnitarilor sau Statul anexă «M».”

Art. 47 „Mutarea cadrului militar declarat "admis" la concursul pentru ocuparea unui post vacant din statul de organizare al altei unități decât cea în care este încadrat, se realizează în interesul serviciului, fără acordul șefului unității cedente, respectiv fără avizul ministrului afacerilor interne sau, după caz, al șefului unității aparatului central al MAI, respectiv al inspectorului general/similar.”

28. Prin raportare la susținerile plutonierului major [redacted] cum că ar fi discriminat prin comparație cu subofițerii femei ale căror rapoarte de mutare se aprobă, în principal, tocmai datorită faptului că aceștia din urmă sunt de sex feminin, partea reclamată arată că dintre cei trei subofițeri cu care se compară plutonier major [redacted], doar unul singur este femeie, fiind evident că comparația comportă nu doar asupra coordonatelor de carieră a cadrelor militare (*care, la un moment dat, au solicitat modificarea raportului lor de serviciu*) ci, cu precădere, prin prisma criteriului invocat chiar de către petentă, asupra sexului acestor persoane; având în vedere că decizia presupus favorizantă (*de aprobare a modificării raportului de serviciu*) s-a aplicat unui grup neomogen de persoane, cuprinzând atât femei cât și bărbați, afirmațiile petentei că plutonier major [redacted] ar fi fost discriminat bazat pe sexul acestuia se descalifică.

29. Partea reclamată susține că singurul element comun tuturor celor nominalizați în speța de față este statutul de cadru militar, în rest diferențele dintre aceste cadre stabilindu-se, obiectiv și justificat, în raport de poziția pe care acestea o ocupă în cadrul diferitelor structuri ale instituției precum și față de atribuțiile de serviciu pe care le îndeplinesc în contextul misiunilor inspectoratului, potrivit H.G. nr. 1492/2004 privind principiile de organizare, funcționarea și atribuțiile serviciilor de urgență profesionale.

30. Partea reclamată susține că nu se poate considera „convingerea lui [redacted] că își va servi mai bine țara în cadrul unei unități a Poliției Române” ca fiind subsumată ipotezei din norma legală “precum și orice alt criteriu”, întrucât această opinie sau credință personală ține de resorturile motivaționale ale tuturor celor care au solicitat mutarea la arma Poliției și nu este caracteristică exclusiv plutonierului major [redacted].

31. Partea reclamată susține că petenta se rezumă doar la a face afirmații cu un grad mare de generalitate, fără a arăta în concret care dintre drepturile economice, sociale și culturale prevăzute de lege i-au fost afectate plutonierului major [redacted], care sunt consecințele suferite prin prisma criteriului de discriminare invocat și ce probe se propun, neputându-se astfel stabili o corespondență reală între presupusa faptă de discriminare și norma de sancționare în care aceasta a fost încadrată, respectiv de art. 7 lit. a) din O.G. nr. 137/2000.

32. Partea reclamată susține că petenta realizează individualizarea faptei în mod aleatoriu, printr-o referire în sens larg la contravenția incriminată și la ipotezele enumerate de art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) coroborat cu dispozițiile art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000, fără a realiza o descriere a faptei presupusă a fi discriminatorie, care să permită nu doar corecta încadrare a acesteia și tragerea la răspundere a celor vinovați, dar în egală măsură, să ofere posibilitatea de a formula apărări legitime în temeiul dreptului la apărare.

33. Partea reclamată susține că, astfel cum este formulată sesizarea, fapta contravențională care se cere a fi constatată se află în domeniul modificării raportului de muncă plutonierului major [redacted] (*având în vedere că raportul de mutare al cadrului militar privește, de fapt, exact acest aspect*), neputând însă identifica drepturile economice,

sociale și culturale de a căror încălcare se face vinovată I.S.U. Alba (*ex. dreptul la muncă, la libera alegere a ocupației, la condiții de muncă echitabile și satisfăcătoare, la protecția împotriva șomajului, la un salariu egal pentru muncă egală sau dreptul la o remunerație echitabilă și satisfăcătoare*).

34. În ceea ce privește dreptul la muncă al plutonierului major , partea reclamată susține că la momentul prezent acesta este parte într-un raport juridic de muncă ca urmare a chemării în cadrele active, conform art. 74 și următoarele din Legea 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, fiind încadrat în baza unui ordin de numire și nu în baza unui contract de muncă; în continuare, partea reclamată arată că drepturile salariale ale plutonierului major au fost stabilite prin ordinul inspectorului șef al I.S.U. Alba, act administrativ, unilateral, cu caracter individual, emis în vederea executării legii, prin care s-au născut raporturi juridice.

35. Partea reclamată indică faptul că, potrivit jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție (*spre exemplu, considerentele de principiu din deciziile în interesul legii nr. 14/18.02.2008 și nr. 4/17.11.2011 etc.*) și a Curții Constituționale a României (*cu titlu de exemplu, deciziile nr. 1655/2010, nr. 1658/2010, nr. 872/2010 și nr. 974/2010*), se are în vedere că „statutul juridic al unei categorii de personal este configurat de normele legale referitoare la încheierea, executarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă sau de serviciu în care se află angajații din respectiva categorie.”

36. Partea reclamată susține că plutonier major se află tocmai în situația în care legislația specifică domeniului de activitate reglementează nașterea și modificarea raporturilor de serviciu, suspendarea din funcție și trecerea în rezervă a cadrelor militare; partea reclamată subliniază faptul că, deși dovada nelegalității și a contradicției între decizia emisă de instituție și procedura legală îi incumba petentei, aceasta nu a indicat în nici un fel cum s-a încălcat procedura menționată și nici nu adus și nu a propus vreo probă în sensul comiterii vreunui abuz de autoritate.

37. Partea reclamată susține că, potrivit dispozițiilor legale, mutarea unui cadru militar într-o altă unitate a M.A.I. se face cu acordul comandanților/șefilor unităților cesionare și cedente, raportul fiind ulterior avizat la nivelul inspectorilor generali/comandanților de armă de la eșalonul superior.

38. Partea reclamată susține că decizia asupra mutării cadrului militar ține cont, cu precădere, de necesitatea îndeplinirii misiunilor/obiectivelor unităților M.A.I., apreciate ca atare de persoana competentă să emită ordinul de mutare/schimbare din funcție; în continuare, partea reclamată susține că a nu aproba mutarea unui cadru militar într-o altă unitate a M.A.I. este o decizie de oportunitate care reflectă interesele instituției la un moment dat și nu echivalează, cum eronat consideră petenta, cu o îngrădire a dreptului la libera alegere a ocupației sau a dreptului la muncă (*drepturi care se pot valorifica oricând prin înscrierea la concursul pentru ocuparea unui post vacant din statul de organizare al altei unități, cu respectarea condițiilor legale, în cazul admiterii, mutarea se va realizându-se în interesul serviciului, fără acordul șefului unității cedente, respectiv fără avizul inspectorului general/similar*).

39. În ceea ce privește fundamentarea deciziei de a nu aproba modificarea raportului de serviciu a petentului, partea reclamată a precizat faptul că Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (*I.G.S.U.*) a expus în fața C.N.C.D., în mai multe rânduri, cu ocazia audierii sale în calitate de reclamant, situația privind încadrarea cu personal a

structurilor operative de pompieri atât la nivelul său cât și la nivelul inspectoratelor județene pentru situații de urgență.

40. Partea reclamată susține că la nivelul I.S.U. Alba, în ultimii ani, încadrarea cu personal a înregistrat o tendință descrescătoare care se menține și în prezent, în condițiile multiplicării și diversificării intervențiilor, coroborate cu intrarea în dotare a unor noi categorii de tehnică de intervenție, consecința directă a pierderilor de personal traducându-se prin creșterea numărului de resurse tehnice deservite de același echipaj pe tura de serviciu, ceea ce echivalează cu operaționalizarea unui număr crescut de resurse umane doar prin alertarea personalului aflat la domiciliu (*constatare care nu aparține în mod singular IS.U. Alba, ea regăsindu-se în mai multe luări de poziție ale superiorului ierarhic, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, în care se arată că încadrarea cu personal a înregistrat o tendință descrescătoare care se menține și în prezent*); în continuare, partea reclamată susține că situația expusă anterior a impus luarea unor măsuri de eficientizare a acțiunilor operative a structurilor profesioniste pentru situații de urgență și, totodată, o utilizare cât mai bună a resurselor umane și materiale pentru asigurarea unui climat de siguranță la nivelul comunităților, iar pentru a limita consecințele negative ale acestei stări de fapt, I.S.U. Alba a tratat cu deosebită atenție orice solicitare din partea personalului din subunitățile de intervenție de a se muta într-o altă unitate din cadrul M.A.I..

41. Partea reclamată susține că decizia privind aprobarea raportului de mutare s-a luat întotdeauna în urma unei analize riguroase, în cadrul ședințelor de comandă a I.S.U. Alba, unde se stabilește oportunitatea mutării sau a refuzului, în funcție de încadrarea cu personal și asigurarea capacității de intervenție a inspectoratului; ca urmare, I.S.U. Alba a apreciat ca fiind inoportune solicitările de mutarea ale subofițerilor și în majoritatea cazurilor nu le-a aprobat (*a se vedea adresele nr. 808229/10.10.2017; nr. 809924/29.12.2017; nr. 429049/08.02.2018; nr. 402075/05.03.2018; nr. 879052/23.01.2020 și nr. 879584/26.03.2020*), comunicând cesionarului acest lucru.

42. Partea reclamată susține că, dintre toate situațiile de similitudine pe care le indică cadrul militar , cel mai relevant este cazul plt. adj , ambii subofițeri provenind dintr-o subunitate de pompieri, adică din „zona de intervenție” (*a se vedea fișele postului nr. 842482/18.04.2017 și nr. 842451/18.04.2017*), însă cu următoarele diferențe: structurile diferite la care aceștia activează/au activat (*unul la Detașamentul Alba Iulia, Garda nr. 2 de intervenție Sebeș, celălalt la Detașamentul Alba Iulia*), funcții diferite (*în fișa postului plt. maj. , spre deosebire de cea a plt. adj , sunt prevăzute atribuții de conducător câine în cadrul Modulului de Căutare - Salvare Canină*), momentul la care s-a aprobat raportului de mutare al militarului și nevoile de la acel moment ale instituției (*în urma mai multor rapoarte respinse în anul 2018 și nu cum greșit se arată, în anul 2019, s-a aprobat mutarea plt. adj , constatându-se o încadrare de 100% cu personal la Garda nr. 2 de intervenție Sebeș - a se observa nota olografă a comandantului de detașament pe raportul personal nr.1/429049 din 22.01.2018*).

43. În ceea ce privește celelalte exemple (*cazul militarilor din „zona suport” - sg.maj. și plt.maj.)* partea reclamată susține că nu sunt relevante pentru speța de față, neidentificându-se aspecte de similitudine cu situația plt. maj. , nici la nivelul atribuțiilor din fișa postului (*nr. 247337 din 29.12.2016 și nr. 803018 din 14.04.2017*) și nici în ceea ce privește structurile din care provin cei doi subofițeri (*unde se constată un nivel optim de încadrare cu personal*).

44. Partea reclamată susține că sg. maj. a fost mutat la I.P.J. Alba la data de 15.07.2019, unde a ocupat funcția de subofițer tehnic principal în cadrul Serviciului Logistic (*structură suport a I.S.U. Alba*), iar anterior aprobării mutării la I.P.J. Alba subofițerul a primit 1 refuz privind mutarea în anul 2017 (*octombrie*); în ceea ce privește situația plt. adj. , partea reclamată susține că acesta a fost mutat la I.P.J. Alba în data de 01.10.2018, unde a ocupat funcția de subofițer operativ principal în cadrul Detașamentului de Pompieri Alba Iulia - Garda de intervenție nr. 2 Sebeș; în cazul plt.adj. , anterior aprobării mutării la I.P.J. Alba, subofițerul a primit mai multe refuzuri privind mutarea sa la I.P.J. (*la data aprobării raportului de mutare la I.P.J. Alba, Garda de intervenție Sebeș era încadrată în procent de 100 %*); anterior aprobării mutării la I.P.J. Alba, subofițerul a primit 3 refuzuri privind mutarea la IPJ (*12.2017; 03.2018; 02.2018*).

45. Partea reclamată susține că plt. maj. este cadru militar al I.S.U. Alba, ocupând funcția de subofițer operativ principal, în prezent având depus un raport de mutare la I.P.J. Alba (*respectivul raport este în procedură de analiză a comandanților de armă: I.G.P.R. și I.G.S.U., prin urmare procedura de mutare a subofițerului nu s-a definitivat, acesta aflându-se în continuare în raport de serviciu cu I.S.U. Alba ocupă funcția de subofițer operativ principal în cadrul serviciului S.P.I.R.C. care este o structură suport a I.S.U. Alba*).

46. Partea reclamată susține că plt. maj. este cadru militar al I.S.U. Alba și ocupă funcția de subofițer operativ principal (*și conducător câine*), unicat, în cadrul Detașamentului de Pompieri Alba Iulia - Garda de intervenție nr. 1 Alba Iulia, funcție unicat în cadrul inspectoratului. Detașamentul de Pompieri Alba Iulia - Garda de intervenție nr. 1 Alba Iulia are în prezent un grad de ocupare de 95 %.

47. Partea reclamată arată, în mod suplimentar, față de situațiile deja evidențiate, cazul lt.col. , ofițer specialist I CBRN, post unic în cadrul I.S.U. Alba - Centrul Operațional, care la data de 12.03.2020 a depus un raport de mutare la I.P.J. Alba, iar în răspunsul către unitatea cesionară s-a arătat că nu se aprobă mutarea ofițerului motivat de deficitul de personal al instituției.

48. În concluzie, partea reclamată arată că în toate cazurile prezentate analiza de oportunitate s-a făcut prin raportare la postul unic ocupat de ofițer, la atribuțiile și specializările acestuia și nu pe considerentul că ofițerul este de sex feminin.

49. Partea reclamată susține că fapta sesizată nu întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 7 din O.G. nr.137/2000, fiind realizată o încadrare juridică forțată, cu rea credință, a faptei reținute în sarcina instituției reclamate, întrucât nu poate susține și proba restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor sale economice, sociale și culturale, în baza criteriilor invocate (*sexul persoanei discriminate și convingerea „că își va servi mai bine țara în cadrul unei unități a Poliției Române”*).

50. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 3886/30.06.2020, transmis ca urmare a recitării părților pentru data de 30.06.2020, partea reclamată menționează că își menține solicitarea privind soluționarea speței în lipsă, pe baza probelor aflate la dosarul cauzei, precizând că nu se va prezenta la termen atât din cauza situației epidemiologice cât și din cauza intervalului de timp scurt, de doar o zi (*conform borderoului seria 708535 din data de 29.06.2020*), dintre data la care a fost comunicată citația și data desfășurării audierii.

51. În continuare, partea reclamată reiterează poziția expusă anterior prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 850986 din 07.05.2020.

52. Prin concluziile scrise înregistrate sub nr. 4745/04.08.2020 reiterează poziția expusă anterior prin punctul de vedere nr. 850986 din 07.05.2020.

IV Cadrul legal aplicabil

53. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

➤ art. 2 alin 1 și art. 2 alin. 8 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată2

- art. 2 alin. (1): *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

- art. 2. alin. (8): *„Prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”.*

➤ art. 10 alin. (2) și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale;

- art. 10 alin. (2) *„Exercitarea acestor libertăți, ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau unor sancțiuni prevăzute de lege care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.”*

- Art. 14 - Interzicerea discriminării *“Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasa, culoare, limba, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau orice alta situație.”*

➤ art. 6 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale

- *“Statele părți la prezentul Pact recunosc dreptul la muncă ce cuprinde dreptul pe care îl are orice persoană de a obține posibilitatea să-și câștige existența printr-o muncă liber aleasă sau acceptată și vor lua măsuri potrivite pentru garantarea acestui drept.”*

➤ art. 16 alin. (1) din Constituția României, revizuită;

- *“Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”*

➤ art. 38 alin. (1) din Constituția României, revizuită.

- *“Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei și alegerea locului de muncă sunt libere”*

V. Motivele de fapt și de drept

54. **În fapt**, Colegiul director reține că petenta reclamă un presupus tratament diferențiat aplicat plutonierului major față de alți colegi aflați în situații similare, raportat la solicitarea sa adresată părții reclamate de modificare a raportului de serviciu în sensul aprobării mutării în cadrul altei unități MAI, fiindu-i încălcat dreptul la muncă.

55. **În drept**, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată². Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată², cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

56. În jurisprudența sa Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a statuat că ne aflăm în prezența unei posibile discriminări directe dacă:

- persoană este tratată în mod nefavorabil;
- prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară;
- iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

57. Potrivit art. 2 alin.1 din O.G.137/2000 republicată², pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege;
- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile.

58. Analizând speța, Colegiul director observă că petentul este cadru militar, activează în cadrul Detașamentului de Pompieri Alba Iulia, are raport juridic de muncă cu I.S.U. Alba și a solicitat mutarea în cadrul I.P.J. Alba, însă a fost refuzat din cauza deficitului mare de personal.

59. Din susținerile părților Colegiul director reține faptul că la nivelul I.S.U. Alba au existat solicitări de mutare din partea mai multor cadrelor militare, însă, astfel cum precizează partea reclamată, nu toate solicitările au fost aprobate sau nu au fost aprobate imediat, persoanele interesate revenind cu raport de mutare după un anumit timp.

60. În practica jurisdicțională a Curții Constituționale s-a statuat în mod constant că principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice nu presupune uniformitate ci, dimpotrivă, soluții diferite pentru situații diferite. Principiul egalității

impune, de aceea, un tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, în caz contrar el presupunând un drept la diferențiere (Decizia nr. 6/1996, publicată în M. Of. nr. 23/1996).

61. În decizia nr. 54/2000, publicată în M. Of. nr. 310/2000, Curtea Constituțională, făcând referire la principiul egalității în drepturi consacrat în Carta socială europeană revizuită, adoptată la Strasbourg la 3 mai 1996 și ratificată de România prin Legea nr. 74/1999, publicată în M. Of. al României, Partea I, nr. 193/1999, subliniază faptul că în anexa intitulată "Câmpul de aplicare a Cartei sociale europene revizuite în privința persoanelor protejate", se prevede că: "O diferență de tratament pe un motiv obiectiv și rezonabil nu este considerată discriminatorie."

62. În același sens s-a pronunțat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.*”

63. Având în vedere prevederile art. 20 alin. 6 din O.G. nr. 137/2000 republicată², Colegiul director constată că partea reclamată a îndeplinit obligația legală privind inversarea sarcinii probei, arătând situația de fapt în cazul persoanelor cu care petentul se compară, pentru a se putea realiza testul comparabilității.

64. În continuare, Colegiul director se raportează la punctul de vedere al părții reclamate și reține justificările acesteia cu privire la măsurile luate, mai exact faptul că decizia asupra mutării cadrului militar ține cont, cu precădere, de necesitatea îndeplinirii misiunilor/obiectivelor unităților M.A.I., fiind o decizie de oportunitate (făcută prin raportare la postul unic ocupat de ofițer, la atribuțiile și specializările acestuia) care reflectă interesele instituției la un moment dat, în contextul în care în ultimii ani încadrarea cu personal a înregistrat o tendință descrescătoare la nivelul structurilor operative de pompieri.

65. Raportat la obiectul petiției, Colegiul director urmează să analizeze dacă prin tratamentul aplicat petentului i s-a încălcat un drept recunoscut de lege, în baza unui criteriu protejat, comparativ cu alte persoane aflate pe poziție de egalitate, analiza diferențierii realizându-se prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al O.G. nr. 137/2000: „*exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile*”).

66. Colegiul director observă că petentul invocă ca și criterii (“de diferențiere”) care ar sta la baza presupusului tratament diferențiat aplicat de către partea reclamată criteriul gen (sexul masculin) și convingerea acestuia că își va servi mai bine țara în cadrul unei unități a Poliției Române.

67. Reținând aspectele deduse soluționării, Colegiul reiterează că un aspect definitoriu al discriminării îl constituie criteriul interzis de legiuitorul național prin art. 2 alin. 1. În acest sens Colegiul Director reține că art. 2 alin.1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare („*rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată*”), criteriile *expresis verbis*

enumerare de lege fiind completate cu sintagma „sau orice alt criteriu”, ceea ce, practic, oferă posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare.

68. Reținând criteriul invocat de petent *“convingerea acestuia că își va servi mai bine țara în cadrul unei unități a Poliției Române”*, Colegiul director apreciază că acesta nu poate fi privit ca și criteriu de discriminare, în sensul prevăzut de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată², având în vedere că respectivul criteriu, în raport cu elementele constitutive ale discriminării, trebuie interpretat în sensul existenței sale ipso facto, ca circumstanță concretizată, materializată, constituind însăși cauza actului sau faptului discriminatoriu și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării; ori în cazul de față convingerile plutonierului plutonierului major nu au influențat în vreun fel anume decizia părții reclamante de a nu aproba cererea de mutare în cadrul unei alte unități M.A.I., neavând nici o legătură cu refuzul ce constituie, în viziunea petentei, o posibilă faptă de discriminare.

69. În continuare Colegiul director observă că plutonierul major se consideră discriminat din cauza genului său (masculin), genul unei persoane reprezentând o caracteristică specifică a persoanei cu caracter inalterabil și care poate constitui în anumite cazuri motiv de diferențiere.

70. În continuare, Colegiul director constată că plutonierul major consideră că apartenența la sexul bărbătesc ar avea o influență determinantă (negativă) asupra rezultatului final al solicitării sale de mutare la o altă instituție din cadrul sistemului de național de ordine și siguranță publică, prin aceasta înțelegându-se că cererea sa a fost refuzată tocmai pentru că este bărbat și nu femeie, femeile primind aprobare, iar bărbații nu, și cu toate acestea propune testul comparabilității cu atât cu o colegă, cât și cu doi colegi - cu privire la care susține că au primit aprobare.

71. Raportat la aspectele sus-menționate Colegiul director reține că discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art. 2 al O.G. nr. 137/2000, în particular prin utilizarea sintagmei *„pe bază de”*, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință *„pe bază de (...)”*. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratament diferențiat) și impun a analiza un criteriu interzis invocat de petent, care constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamante.

72. Din punctul de vedere depus de partea reclamantă la dosarul cauzei, Colegiul director reține că în cadrul I.S.U. Alba au fost aprobate cereri de mutare în cadrul altor unități MAI atât ale unei femei cât și ale unor bărbați, în acest punct revenind petentului sarcina de a furniza probe care să dovedească premisele săvârșirii unei fapte de discriminare pe criteriul invocat. În continuare Colegiul director reține că petentul nu a depus probe suplimentare în acest sens.

73. Din raționamentele indicate mai sus Colegiul director constată că în situația redată, între criteriu invocat de către petentă (apartenența la sexul bărbătesc) și posibila faptă de discriminare sesizată (legată de refuzul aprobării mutării cadrului militar în

cadrul armii Poliție) nu poate fi reținut un raport de cauzalitate, potrivit O.G. nr. 137/2000 republicată.

74. De asemenea, Colegiul director constată că nu se poate reține săvârșirea unei fapte de discriminare în sarcina părții reclamate nici din perspectiva dreptului încălcat, acela al dreptului la muncă, având în vedere că plutonier major nu a suferit încetarea raporturilor de muncă cu partea reclamată, în continuare beneficiind și de dreptul de a înscrie la concursul pentru ocuparea unui post vacant din statul de organizare al altei unități, în cazul admiterii, mutarea realizându-se în interesul serviciului, fără acordul șefului unității de încadrare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu constituie fapte de discriminare potrivit art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată; lipsă legătură de cauzalitate între criteriul invocat și presupusa faptă de discriminare;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 03.03.2021 au fost: ASZTALOS Csaba Ferenc - Membru, DIACONU Adrian - Membru, GRAMA Horia - Membru, HALLER István – Membru, JURA Cristian - Membru, LAZĂR Maria – Membru, OLTEANU Cătălina – Membru, POPA Claudia Sorina – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr.138 / 24.03.2020.

ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD

Redactată și motivată: CO/SMD
Data redactării: 29.07.2021

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu